



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 10. Animadversiones in schismaticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

de re litigandi occasionem præbuere. Secul. XIII.
 Tum loquitur de baptismo, de pœnitentia, de flammis piacularibus, ac de operibus bonis pro mortuis. Agnoscit septem Sacra menta; confirmationem, ab Episcopis per impositionem manuum & sanctum Chrisma, sed & a Sacerdotibus apud Græcos conferri solitam; extremam unctionem secundum doctrinam Apostoli S. Jacobi; Eucharistiam, seu ex pane azymo pro more Ecclesiæ Romanae, seu ex pane fermentato pro consuetudine Græcorum salva transformatione consecratam; Sacra menta Ordinis, & matrimonii, quod ter aut sæpius iterari queat. Hæc epistola, sicut imperatoria data est mense Aprili anno 1277.

§. X.

Animadversiones in schismaticas.

Tribus post mensibus Patriarcha Vec cus litteras edidit, in quibus ait:
 Notum vobis facimus, in concilio Constantinopolim convocato ad examen Rayn. n. 42.
Conc. p. 1037 schismatis dudum Ecclesiam Latinam inter ac Græcam exorti a nobis anathemate percussoes esse omnes illos, qui sanctam Ecclesiam Romanam, cæterarum Ecclesiarum omnium matrem caputque, ac fidei orthodoxæ Magistrum

B 3 ejus-

Sæcul. XIII.
A.C. 1277

ejusque Pontificem Maximum omnium Christianorum, seu Diaconi, seu Sacerdotes, seu Episcopi, & cujuscunque dignitatis essent, primum pastorem esse non agnoscerent. Proscriptimus etiam reliquos omnes schismaticos, sive dignitate senatoria, sive imperatoria polleant, seu qualiscunque status sint; & cum eis Nicéphorum Ducam, qui Despotæ titulum sibi afferit, & Joannem Ducam Patrem Syntocratoris nomine insignem, tanquam perturbatores reconciliationis, eamque colentium vexatores. Dabat ad S. Sophiam die Veneris 16 Julii 1277

Ducang. hist. inductione quinta. Nicephorus & Joannes patrem habuerant Michaëlem Comnenum Epiri ac Ætoliae Despotam, & ex odio reconciliationis contra Imperatorem Michaëlem consurrexerant.

Gregoras
l. 5. c. 2. n. 4.

Nam violentiæ, quas ad eam promovendam exercuit, vehementer exasperarunt animos. Doctiores e schismaticis persistiterunt in sententia, & Imperatoris conatibus pertinaciter repugnarunt. Sed parvo erant numero. Multitudo ac populus rudis novitatum semper amans ci- cii
liis induit se varias in regiones, quæ Imperatorem non agnoscebant, dispersebant; in Moream, Achajam, Thessaliam, Colchidem. Errabant huc illuc separati a Græcis reliquis, & inter se ipsos divisiti. Diversa sibi nomina tribuebant:

Patriar-

Patriarchæ Arsenii sectatores se alii, alii Sæcul. XIII.
asseclas Josephi se dicebant, vel alias per A. C. 1277.
larvas se decipiebant, & alios. Quidam
etiam oracula per urbes pagosque spar-
gebant, veluti si visiones habuissent: id
agebant lucri gratia, quod eos hoc in sta-
tu detinebat.

§. XI.

Nicolaus III. Papa.

Imperatoris Michaëlis Legati expecta-
bant Papæ novi electionem, quæ non-
nisi die S. Catharinæ 25. Nov. an. 1277
facta cecidit in Joannem Cajetanum Ro- *Ord. ap.*
manum ex Ursinorum prosapia. Cardina- *Rayu. n. 53.*
lem Diaconum tit. S. Nicolai, unde sibi
nomen Nicolai III assumpsit. S. Fran- *Bern. Guid.*
ciscus, cui eum etiamnum puerum pater *Chr. Ptol.*
suus, qui tertii erat Ordinis, stiterat, præ-
dixit, illum, etsi vestem ipsius gesturus
non esset, Ordinis tamen sui tutorem,
ac denique orbis arbitrum fore. In Ec-
clesiis Eboracensi, Suectionensi, & Lau-
dunensi beneficia habuit. A Papa In-
nocentio IV Cardinalis creatus, Fratrum
Minorum defensorem egit. Eximia cor-
poris specie tamque compositis erat mo-
ribus, ut eum multi Modeustum appella-
rent: ejus prudentia quoque & in re-
sponsis suis maturitas laudabatur. In
summum electus Pontificem, relicto bre- *n. 55.*